

være i en længere Tid, vil det ofte vise sig at være af ikke ringe Betydning at kunne skaffe sig en anden Sikkerhed for contante Penge, end man kan byde i selve Eiendommen, hvorom der handles. Jeg anseer dette for at være en Sag af ikke ringe Betydning, naar man faaer Vinene op derfor, navnlig for ubemidlede unge Mænd paa Landet, der ønske at komme i Besiddelse af de nødvendige Betingelser for deres Virksomhed uden at have de fornødne Midler dertil. Jeg har i det andet Thing tilladt mig at nævne et andet Forhold, hvor det maaskee ogsaa har Betydning, og hvor man heller ikke gjør vel i at oversee det; det er med Hensyn til Afstået. Dette Forhold er af de Ting, som man ikke egentlig kan rose saaledes, som det for Tiden viser sig, og jeg siger, at der herigjennem anvises en Vej, hvorved dette Forhold kan faae en for alle Parter, og navnlig for vedkommende Efterladte, heldig Løsning, en Løsning, der langt overstiger det, der gives efter de nuværende Forhold. Jeg skal derfor for mit Vedkommende tilraade Thinget at vedtage Forslaget under Nr. 1. Jeg anseer det for et nyttigt og forstandigt Forslag; det fremtræder som et Mæglingsforslag, som et Forslag, der tilsigter en Mægling imellem de Meninger, der have gjort sig gjældende, og er et Forslag, som ikke paa nogen Maade vil forøge den Risiko, som flyder af Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Thing, imedens der derimod er den største Sandsynlighed for, at det vil formindskke Byrden og den Risiko, som Statskassen nu løber. — Hvad nu Endringsforslaget under Nr. 3 angaaer, da skal jeg i saa Henseende ganske slutte mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, ligesom man vil finde det naturligt, at det, efterat denne Mand har havt Ordet, bliver overmaade Lidet, jeg vil kunne have at tilføie. Jeg skal altsaa i det Hele henholde mig til det ærede Medlems Uttringer og kun, hvor jeg troer, at der er Noget, som det ærede Medlem ikke har sagt, da tillade mig at fremføre det. Jeg troer, at det er fuldstændig begrundet, naar der er gjort den Indvending imod Forslaget, at man derved let vilde gjøre det umuligt for Folk med et svageligere Helbred overhovedet at forsikke sig paa

Livstid; man vilde, forekommer det mig, tvinge dem til, uagtet der fra Statskassens Side Intet var til Hinder derfor, at forsikke sig paa kortere Aaremaal og faa at sigte gjøre det næsten umuligt, ialfsald saa betænkeligt for dem, at forsikke sig paa Livstid, at de vilde frasælbe det, og jeg troer ikke, at man gjør Vedkommende nogensomhelst Tjeneste med at tvinge dem til i en fremrykket Alder at fornye deres Forsikringer paa længere eller kortere Aaremaal. Jeg finder desuden — hvad jeg ikke troer den ærede Rigsdagsmand nævnedes — at man derved ikke opretholder den Tighed, der bør være imellem dem, der kjøbe sig en Forsikring ved en Sum een Gang for alle, og dem, der betale Præmier; thi det er kun for disse sidste, det kommer til at gjælde; for dem derimod, som man burde behandle billigt, dem, som kjøbe ved Capitalindskud, vil man naturligtviis, uanset dette, beregne det Tilskud, som efter Anstaltens Tariffer vil være det reglementerede. Og jeg tilstaaer, at det forekommer mig, at, om ogsaa dette Forslag blev vedtaget her, vilde den forstandige Maade for Anstalterne være den, at de toge den Præmie, som de efter den fulde Risiko vare nødsagede til at lægge til Grund, og fordeelte den paa et kortere Aaremaal, end Tilfældet ellers vilde være, og i saa Henseende vilde man altsaa heller ikke gavne Vedkommende med et saadant Forslag. — Hvad Endringsforslagene under Nr. 4 og 5 angaaer, da mener jeg ogsaa, at de ikke fortjene at vedtages, og det ikke blot, fordi Straffebøden i mange Tilfælde vil blive saa lille, at Folk ikke ville ændse den, men ogsaa, fordi man vil komme til at straffe omtrent lige haardt, hvad enten en Mand gjør sig skyldig f. Ex. i 12 eller ialfsald 11 Forsømmelser, eller han kun gjør sig skyldig i een Forsømmelse. Hvis f. Ex. en Mand har tegnet Forsikring imod at erlægge Præmie maanedsviis, kan han gjerne vedblive at gjøre sig skyldig i Forsømmelse i 11 Maanedes, og Bøden vil dog ikke blive større for ham end for den, der har tegnet Forsikring imod Aarspræmie, og som kun forsømmer eengang at betale; jeg seer ikke rettere, end at dette vil blive Tilfældet. Tager jeg et bestemt Tal, f. Ex. en Maanedes-Præmie af 8 Rd. 2 Mk., og en Aars-Præmie af 100